

یه کولبار نگوته گب

دوبیتی‌های گیلکی
به گویش شرق گیلان

مسلم رمضانی گوانی

تشریفات دولتی

سرشناسنامه
عنوان و پدیدآور
رمضانی گوانی، مسلم.
به کولبار نگوته کب دوییتی مای
گیلکی به گویش شرقی گیلان/ مسلم
رمضانی گوانی
مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
شابک
موضوع
رده‌بندی کنگره
رده‌بندی دیوی
شماره کتابخانه ملی

رشت: حرف نو، ۱۳۹۰
۹ - ۶۱ - ۱۱۲ - ۶۰۰ - ۹۷۸
چاپ قبلی: انتشارات گیلان، ۱۳۸۹.
شعر گیلکی - قرن ۱۴
۴۱۳۹۰ ص ۴۸۵ ی / ۸۰۳۱ PIR
۶۲ / ۱ فا ۸
۲۳۷۷۴۱۲.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

انتشارات حرفنو، رشت خیابان آزادگان، جنب دبیرستان بهشتی (خ صفایی)
خ حاتم، شماره ۴۹
تلفن ۳۲۴۴۷۳۲ - ۳۲۴۴۷۳۳

یه کولبار نگوته کب
مسلم رمضانی گوانی
حروفچینی و صفحه‌آرایی: حرفنو
چاپ نخست ۱۳۹۱ شمارگان ۳۰۰۰ نسخه
خدمات چاپ: راستین
تمامی حقوق نشر کتاب محفوظ است.
شابک: ۹ - ۶۱ - ۱۱۲ - ۶۰۰ - ۹۷۸
قیمت: ۴۵۰۰ تومان

سخنی به جای پیشگفتار

عشق به گیلان، هم چون عشق به اهالی حوالی عاطفه‌ها، در عمق جان من جای داشته و همواره چون روی خالق سرسبزی شالیزار وجودی من بوده است.

با این احساس دژین، بر این شدم دجری از دویتهای گیلکی به یادگار مانده‌ی روزگار گذشته و حال خودم را تقدیم نمایم، باشد که مقبول درگاه طبع سلیمانی‌تان گردد!

در این اثر، به سبب دلبستگی به ادبیات کهن گیلکی و نگرانی از زوال این میراث فرهنگی، نیم‌نگاهی به واژگان گذشته داشته‌ایم و از طرفی به سبب این که از روند زبان جاری شرق گیلان نیز به دور نمانده باشیم، از هر دو گونه‌ی زبانی بهره جسته‌ایم تا هم از واژگان به یادگار مانده‌ی گذشتگان بهره ببریم و هم نسل جدید به سبب ناآشنا بودن با آن واژگان، از این موهبت بی‌بهره نماند، از جمله واژگانی که هر دو شکل گذشته و حال در این دفتر آمده است، واژه‌های «تش و آتش»، «آو و آب»، «شو و شب» و نمونه‌هایی نظیر آن‌هاست.

هم‌چنین به آوا نوشت و معنی ابیات و واژه‌ها و ترکیب‌ها و کنایات نیز پرداخته‌ایم در رسم الخط سعی شده است که به تلفظ واژگان نزدیک شود مگر

در مواردی که تشخیص داده شده، رسم الخط فارسی ترجیح دارد، البته تلفظ واژگان بیشتر براساس گویش مناطق رودسر و رحیم‌آباد بوده است.

اما در مورد عنوان اثر، باور ما بر این است که سخن شاعر، نوعی مسئولیت است که چون کوله‌باری (کولباری) بر دوش اوست و ترکیب «نگونه گب» بدان سبب آمده است که رازهای ناگفته و حرف‌های تازه و نو و سخنان گفته نشده برایتان به ارمغان آورده‌ایم. در ضمن واژه‌ی «آبر» به معنی برادر بزرگ، تخلصی است که در اشعار گیلکی برگزیده‌ایم.

ناگفته نماند، چون این دوبیتی‌ها، مربوط به دوره‌های مختلف زندگی‌ام بوده‌اند، در هر گیرنده‌ی احوال مختلف نیز بوده، بی‌گمان انتظار یکنواختی از آن‌ها نمی‌توان داشت.

سخن آخر این که، شکر فای این سرزمین سرسبز و سربلندی مردمان پاک‌سرشت این دیار را از خداوند یگانه خواستارم و همگان را به خدای بی‌بدیل می‌سپارم به این امید که خداوند بزرگ، هیچ یک از ما را به غیر نسپارد.

مسلم رمضانی گوانی

رحیم‌آباد ۹۰/۶/۴